

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Lvdovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Cap. XV. Potestas in Dæmones, & alia dona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

dicio Ludovici, quiescere; ut Bartholomæus de Segura, Confessarius Antonij, & internuncius ad Ludovicum, testatus est. Omitto commemorare complures alios, tam intraneos, quàm extraneos, quos à funesta rabie scrupulorum admirabili facilitate liberavit. Unde etiam à longè nonnulli, quasi ad Machaonem calculorum, profecti sunt.

CAPUT XV.

POTESTAS IN DÆMONES, ET ALIA DONA.

I.

Nescitur quidem Ludovicum aliquid in corpore suo passum à dæmonibus, ut alios non paucos hominum Sanctorum; sed illis ipsum formidabilem fuisse, multis argumentis apparuit. Narrauit Marina de Escobar, se cùm in acerbissimis doloribus inviseretur à Lu-

Ludovico, rationes accepturo
 rerum, quæ agebantur in ejus ani-
 mo, se excusâsse, quòd præ info-
 ritis doloribus loqui non posset;
 ipsum collecto paulùm animo, &
 cum imperio, confidenter ingemi-
 nâsse, cessaturos confestim hos do-
 lores: atque ità mox factum esse,
 ut peragere posset, quæ vellet. Sibi
 verò conspectum esse daemone[m]
 cum gravi sensu dicentem; *malè sit
 huic sliciternio, mihi semper adverso,
 quòd huc venerit, ut impediret meos
 conatus: quia scilicet ipse eos do-
 lores intulerat virgini, ut eam pri-
 varet solatio, quod ex alloquio &
 directione Ludovici capturam
 sciebat. Eadem, illo jam mortuo,
 cum biduo gravissimis doloribus
 pectoris, humerorum, stomachi
 cruciata fuisset, vidit eum ingre-
 dientem ad se, ut in vita solebat,
 cum socio, gestante aquam lustra-
 rem; & magna cum gravitate cir-
 cumspi-*

*Odio est
 daemoni-
 bus.*

cumspicientem omnia, quasi quaereret aliquem, qui se in cubiculo illo absconderit. Cui postea, humaniter ab eo salutata, familiariter dixit; *quid est hoc, Pater? ubi fuisti me constitutâ in tantis tormentis?* respondit ille: *hic eram, etsi me non videris*: Et mox arreptâ hyssopo, totum conclave diligenter aquæ sacræ aspersione lustravit, dicendo: *Asperges me. Domine, hyssopo, et mundabor.* Tum ad ipsam consolandam reversus, & ab illa interrogatus, quid egerit, dixit, purgandum fuisse locum infectum à diabolo: & verò ipsâ sæpius per eos dies illum conspexerat. Cùm autem perplaceret Marinæ elegantissima imago Crucifixi, quam Ludovicus gerebat manu sinistrâ, peterétque illam sibi relinqui pro solatio, appressam ejus pectori, Ludovicus dixit subridens, jam sufficere, si in corde retineat, & in DEO suo

con-

...nquiescat. cum his videri de-

II.

Joannes de Castillo, cuius res² Nierenbergius describit in Tomo quarto de viris illustribus societatis, divinâ dispositione à Novitiatu, miris, ac diris modis à demone fuit vexatus. In ipso Sacrificio maximâ vi comprimebat ei manus, & impingebat in os, ut sanctam Hostiam nō nisi summâ cum difficultate posset sumere. Credebatur in seclusus à malo spiritu, & patabantur sacræ ejurationes; at Ludovicus eas frustra forte dixit; quia agnoverat hominem divinâ voluntate sic exerceri, pro merito patientiæ; atque hoc duraturum usque ad mortem. Vnde sæpe visus est agiturus, cum solus esset in cubiculo. Nam coram alijs nihil tale ipsi fiebat: quare etiam non permisit cum Ludovicus intus prodire.

X 5 Quo-

Quoties autem dæmon Ludovicus
cum videbat intrare ad illum, ma-
gis efferatus tremebat, velut a-
genti vivi exitiali odore afflati so-
lent. Contigit, ut cùm Joannes a-
trociter à dæmone verberaretur,
Ludovicus aliunde domum rever-
sus, nullo monente, rectà tenderet
ad illius cubiculum, quem & semi-
necem è manibus infandi tortoris
eripuit. Alio tempore stygius lave-
nio, expeditiv chordam è spōda, ut
is in eam jugulum inderet. Sed op-
portunè accurrens, nemine mo-
nente, Ludovicus eripuit hominè
periculo. Aliàs foris reversus pro-
perè contendit ad illum, viditque
luctantem cum dæmone, qui co-
nabatur adigere illum, ad secandā
sibi gulam cultello scriptorio, què
tum fortè habebat in manu; ag-
gressus tartaream belluam Ludo-
vicus, post aliquantam luctam de-
jecit in terram, & multis cum ob-
jurgat.

*Lucta-
tur cum
dæmone,
& pro-
stratum
fugat.*

Ludovicus in expugnationibus ac minis fugavit, li-
brato Castillo. Fortis luctator, qui
non cum ursis & leonibus congres-
sus est, ut olim David: sed cum ter-
restriima omnium fera, quæ non
constat carne & sanguine, sed in-
angelicis viribus, odio infinito
contra DEVM & homines. Multa
genus narrabat Antonius Mon-
talinus, sed quæ omnia referre
non attinet.

III.

Lachrymarum donum, quod
in servis DEI laudatur, in Ludovi-
co fuit eximium: nam ut primùm
orare coepit coram Venerabili Sa-
cramento, liquecebat, ac paulò
post affluebat dulcibus rivulis abs-
que singultu; quem tamen sæpe
continere non poterat: sub Sacri-
ficio verò minimè: quæ etiam
causa fuit, ut publicè facere non
posset. Sæpe etiam in cubiculo plo-
rans inventus est, aut oculis uvidis,
quos
jurgat

quos etsi perspicaces & robustos habebat, paulatim tamen exhausti. Idem accidit ei, ut cum dictaret meditationis argumenta, aut exhortationes haberet, audientium animos suis lachrymis emolliret.

IV.

Virtutes Possent hîc recenseri plura De
Ludovi- dona, quibus ornatus fuit Ludovi-
ci, quo in vicus; illud sufficiat in narrationis
gradu decursu animadvertisse, virtutes
fuertint. ejus, etiam versantes in rebus ar-
duis, non substitisse in linea mera
virtutis, quæ spectat honestatem
convenientem ijs, quos DEVS filios
& bonorum æternorum hæredes
adoptat: sed ad *rationem donorum*
Spiritûs sancti pertinuisse, quibus
homo fertur peculiari afflatu & il-
lustratione divinâ, quæ intelligen-
tia communi, etiam fide imbuta
sit Superior. Ausim dicere illas
etiam ordinem *beatitudinum*, &
fructuum sancti Spiritûs assecutas
illum

robustos
exhausti
dictaret
aut ex
ientium
olliret.
lura Dei
it Ludov
rationis
virtutes
ebus at
ea mera
statem
vs filios
hæredes
onorum
quibus
atu & il
celligen
mbuta
re illas
um, &
ecutas
illum

nam propter immutabilem, &
velut æternum, hanc autem pro
ter delectabilem agendi modum.
Dixeris etiam fuisse, quas Theolo
gici *Purgatorias* nominant; his mens
necat è corpore, & eo, ejusque
sensu se conatur exuere, anhelans
ad similitudinem DEI. Quin fue
runt in Ludovico potius, jam *pur
gati animi*. Sic enim agebat, ac si
liber ac purus à contagione
corporis, divinam assecutus esset,
quæ licet, similitudinem. Ideò enim
illam non tam ut hominem, quàm
ut Angelum in humana forma com
plures habebant; ità cum divina
mente perpetuo fœdere sociatus
apparuit: quod quidem S. Thomas
docet esse *Beatorum, vel aliquorum
in hac vita perfectissimorum*. Dica
mus & *exemplares* eâ tenus fuisse,
quæ illas omnibus fas est imitari.
Fas est autem, non ut ea quisque
imitariatur & agat, quæ ipse tulit, fe
cit.

cítque; sed sicut ipse vividâ Fide,
 & incitatâ, non quasi sub cinere
 sopitâ, charitate agat, quod agit.
 Quamquam & altiora lumina, in-
 flammationésque interdum non
 desunt, ijs præsertim, qui non ni-
 miùm extra seipsos effusi, visentem
 ad se spiritum divinum observant,
 eiúsque tam singulares favores, quo
 par est, habent in pretio. Quin etiã
 dona Spiritûs sancti semper adhe-
 rentia gratiæ DEI, cum dona sint, &
 habitus animæ, nihil est, cur
 ijs uti non possimus,
 quando volu-
 mus.

LIBER